

รายงานการประชุมสภาวิชาการ
ครั้งที่ ๖/๒๕๖๘
วันพุธที่ ๑๘ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๘
การประชุมในรูปแบบผสมผสานกับระบบประชุมทางไกล Web Conference
ณ ห้องประชุมดอกจางาน ชั้น ๒ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ผู้มาประชุม

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณิศรา ธัญสุนทรสกุล	ประธาน
๒. ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ประชุมออนไลน์)
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.เกตุร ดวงอุปมา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ประชุมออนไลน์)
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.วิลาส พุ่มพิมล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ประชุมออนไลน์)
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวงศ์ พูนพล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ประชุมออนไลน์)
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย มงคลเกียรติศรี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ประชุมออนไลน์)
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพร โนนคู่เขตโขง	กรรมการผู้แทนคณะ
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.เรวณี ชัยเขาวรัตน์	กรรมการผู้แทนคณะ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัช สิงห์ศิริ	กรรมการผู้แทนคณะ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุริสา จิตชัย	กรรมการผู้แทนคณะ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาวิตรี บุญมี	กรรมการและเลขานุการ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัฒนาภรณ์ ชัยประเสริฐ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม (ติดราชการ/ติดภารกิจ)

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ดร.ณัฐ รุจกรกานต์
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.นิรารวรรณ กุณัน
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีธัญญา ชาญสุข

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.น.สพ.สุทธิชัย พิลาลัย	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
๒. ดร.ปิยพร แฝ้วชำนาญ	รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการฯ
๔. นายอนุชิต ศรีสุนาคร้าว	นักวิชาการศึกษา
๕. นางสาวรัญญา พฤกษติกุล	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

เริ่มประชุม เวลา ๑๓.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

๒.๑ รายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๖/๒๕๖๘

วันพุธที่ ๑๘ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

เลขาธิการสภาฯ นำเสนอรายงานต่อที่ประชุมสภาวิชาการ ตามที่ได้มีการประชุม
คณะกรรมการสภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ได้จัดทำรายงานการประชุมเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึง
นำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณารับรองรายงานการประชุม

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

รายงานการติดตามการดำเนินงานตามมติสภาวิชาการ

๓.๑ การเสนอเพื่อพิจารณาการให้ปริญญาบัตรและประกาศนียบัตรบัณฑิต

ในการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๘ วันจันทร์ที่ ๑๙ เดือนพฤษภาคม
พ.ศ.๒๕๖๘ มติที่ประชุมสภาวิชาการเห็นชอบการให้ปริญญาบัตร ภาคการศึกษาที่ ๒ ประจำปีการศึกษา
๒๕๖๗ มีนักศึกษาที่เรียนครบหลักสูตรทั้งหมด จำนวน ๑๖๗ คน แบ่งเป็น ระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๓๖
คน ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต จำนวน ๓ คน ระดับปริญญาโท จำนวน ๒๑ คน และระดับปริญญาเอก
จำนวน ๗ คน ได้ผ่านการอนุมัติจาก สภามหาวิทยาลัยฯ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๘ วันเสาร์ที่ ๓๑
เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

๓.๒ การเสนอเพื่อพิจารณาหลักสูตรการศึกษา

ในการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๘ เมื่อจันทร์วันที่ ๑๙ เดือน
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบหลักสูตรปรับปรุงตามวงรอบ จำนวน ๓ หลักสูตร ได้แก่
๑)หลักสูตรบัญชีบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ๒) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ๓) หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๘ นั้น

บัดนี้ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๘ ได้ผ่าน
การอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยฯ ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๘ วันเสาร์ที่
๓๑ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ในส่วนอีก ๒ หลักสูตร นำเสนอสภามหาวิทยาลัยฯ ในครั้งถัดไป

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อทราบ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๕.๑ การเสนอเพื่อพิจารณาการให้ปริญญาบัตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒(๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้สภาวิชาการ มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาเสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี โดยสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนได้จัดทำบัญชีรายชื่อนักศึกษาที่เรียนครบหลักสูตร มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ เห็นควรสำเร็จการศึกษาได้รับประกาศนียบัตรและปริญญาบัตร ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ซึ่งนักศึกษาดังกล่าวผ่านการพิจารณาก่อนรองคุณสมบัติจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และผ่านการรับรองจากคณะกรรมการประจำคณะ ตลอดจนผ่านการรับรองความประพฤติจากกองพัฒนานักศึกษาเรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอกรรมการสภาวิชาการ เพื่อโปรดพิจารณาการให้ปริญญาบัตร สรุปได้ ดังนี้

ระดับปริญญาตรี	จำนวน	๑๒๐	คน
ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต	จำนวน	๗	คน
ระดับปริญญาโท	จำนวน	๓๑	คน
ระดับปริญญาเอก	จำนวน	๙	คน
รวม		๑๖๗	คน

ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นของคณะกรรมการ ดังนี้

๑. เอกสารหน้า ๙๔ ลำดับที่ ๓๐ การตรวจค่าความซ้ำซ้อนของงาน (Similarity index) โดยพบว่า ผลการตรวจสอบแสดงค่าเป็นศูนย์เปอร์เซ็นต์ (๐.๐๐%) จึงได้มีการตั้งข้อสังเกตประเด็นดังกล่าวเพื่อให้คณะกรรมการได้รับทราบ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยได้ชี้แจงว่าการตรวจสอบการซ้ำซ้อนของผลงานวิทยานิพนธ์ใช้โปรแกรม Copy leaks ในการตรวจสอบ ซึ่งโปรแกรมอาจไม่สามารถตรวจพบความซ้ำซ้อนในกรณีผลงานเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ ได้มีการตรวจซ้ำหลายครั้งแล้ว หากพบความผิดปกติจะดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติมทันที อย่างไรก็ตาม การที่ผลการตรวจสอบปรากฏเป็นศูนย์ถือเป็นเรื่องที่ดี

๒. ขอตตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับหัวข้อบทความในหน้าที่ ๘๗ ตั้งแต่ลำดับที่ ๖ ถึงลำดับที่ ๑๐ ซึ่งพบว่าใช้กลุ่มตัวอย่างเดียวกัน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู แต่เปลี่ยนหัวเรื่องเป็นด้านต่าง ๆ เช่น การบริหารแบบมีส่วนร่วม ผู้นำเชิงดิจิทัล ผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ผู้นำเชิงวิชาการ และผู้นำเชิงนวัตกรรม จึงสงสัยว่าการดำเนินการวิจัยในลักษณะนี้เป็นการใช้กลุ่มตัวอย่าง

เดียวกันแต่ปรับหัวข้อหรือไม่ และสังเกตว่าในระดับบัณฑิตศึกษาการทำวิจัยควรมีการเพิ่มตัวแปรหรือมีข้อค้นพบใหม่ที่แตกต่าง มิใช่เพียงการเปลี่ยนหัวข้อแต่ใช้กลุ่มตัวอย่างเดิม เพราะอาจกระทบต่อความเชื่อมั่นในคุณภาพงานวิจัย

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยชี้แจงว่า ในกระบวนการพิจารณาหัวข้อวิทยานิพนธ์ และการสอบความก้าวหน้า ตลอดจนการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ เป็นหน้าที่ของสาขาวิชาและ คณะกรรมการสอบที่ได้พิจารณาอย่างละเอียดแล้ว เนื่องจากจำนวนนักศึกษาในหลักสูตรมีจำนวนมาก จึงอาจมีหัวข้อใกล้เคียงกัน โดยเปลี่ยนบริบทหรือปรับตัวชี้วัดบางประการ ทั้งนี้ ยังคงอยู่ในขอบเขตที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานตามที่สาขาวิชาและคณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติ

มติที่ประชุม เห็นชอบการพิจารณาให้ปริญญาบัตร และนำเสนอเรื่องดังกล่าวต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติต่อไป ทั้งนี้ได้รับทราบข้อสังเกตให้บัณฑิตวิทยาลัยรับไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงพัฒนาต่อไป

๕.๒ การเสนอเพื่อพิจารณาหลักสูตรการศึกษา

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขอเสนอเพื่อพิจารณาหลักสูตรการศึกษา
หลักสูตรปรับปรุง จำนวน ๕ หลักสูตร

๕.๒.๑ การเสนอเพื่อพิจารณาหลักสูตร

๕.๒.๑.๑ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา

วิศวกรรมไฟฟ้าหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๘

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชรวิชัย ดาวสว่าง นำเสนอ

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าหลักสูตร หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๘ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ จากการวิเคราะห์ความต้องการของ stakeholders ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย PLO๑ มีความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ความรู้การคำนวณด้านวิศวกรรมและด้านวิศวกรรมไฟฟ้าโดยบูรณาการเพื่อแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรม ได้ PLO๒ มีทักษะทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะด้านวิศวกรรมและด้านปฏิบัติการ วิศวกรรมไฟฟ้าโดยบูรณาการเพื่อแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรมได้ PLO๓ คิดวิเคราะห์ ออกแบบทาง วิศวกรรม สร้างสรรค์พัฒนาสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมทางวิศวกรรมไฟฟ้า เพื่อชุมชนท้องถิ่นและต่อ ยอดองค์ความรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการได้ PLO๔ มีจริยธรรมและยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ วิศวกร รับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม มีจิตสาธารณะเป็นผู้นำและผู้ตาม กล้าแสดงออก ทำงาน เป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ PLO๕ เป็นผู้นำและผู้ตาม กล้าแสดงออก ทำงานเป็นทีมอย่างมี ประสิทธิภาพ มีความละเอียดรอบคอบ สามารถเรียนรู้และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง และสามารถ ถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านวิศวกรรมไฟฟ้าอย่างมีจรรยาบรรณ PLO๖ สามารถสื่อสารต่อผู้ฟัง ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือตามบทบาท ของวิศวกร มีจำนวนหน่วยตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑๓๓ หน่วยกิตซึ่งได้มีการแบ่งโครงสร้าง หลักสูตรเป็น ๓ หมวดวิชา สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนี้ ๑)หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๒๔ หน่วยกิต แบ่งเป็น วิชาบังคับ ๑๕ หน่วยกิต และวิชาเลือก ๙ หน่วยกิต ๒)หมวดวิชาด้านวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน ไม่น้อยกว่า ๑๐๓ หน่วยกิต แบ่งเป็น วิชาพื้นฐาน ๔๗ หน่วยกิต มี ๒ กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาพื้นฐานวิทยาศาสตร์และคณิต ศาสตร์ทางวิศวกรรม ๑๔ หน่วยกิต และกลุ่มวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมศาสตร์ ๓๓ หน่วยกิต ส่วนวิชา เฉพาะด้าน ๕๖ หน่วยกิต มี ๓ กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาเฉพาะทางวิศวกรรมศาสตร์ ๒๕ หน่วยกิต กลุ่มวิชาเลือกทางวิศวกรรมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต และกลุ่มวิชาสหการศึกษาระดับ ๗ หน่วยกิต ๓)หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวนไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

กรรมการสภาวิชาการมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ปรับ PLOs ให้มีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรโดยเฉพาะ PLO๖ ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสารของผู้เรียน พบว่า ในตารางที่แสดงความเชื่อมโยงระหว่าง รายวิชากับ PLOs (หน้า ๗๑-๗๒ และตาราง ๔.๑ หน้า ๗๗) ไม่มีรายวิชาเอกบังคับใดที่ส่งเสริมการ

บรรลุลัพธ์ดังกล่าว จึงควรเพิ่มรายวิชาเอกบังคับเพื่อผลักดันให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างชัดเจน ไม่ควรนับรวมรายวิชาเลือกในการพิจารณาความครอบคลุมของ PLOs

๒. ความสัมพันธ์ระหว่าง PLOs, YLOs และ CLOs ควรพิจารณาปรับปรุงและจัดทำความเชื่อมโยงระหว่าง PLOs, YLOs และ CLOs ให้มีความสอดคล้องกัน โดยเฉพาะในหน้า ๗๘ ซึ่งเป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง PLOs กับกลุ่มความรู้ (Knowledge) พบว่า มีการกำหนดองค์ความรู้และทักษะไว้อย่างไม่ชัดเจน และยังไม่ครอบคลุมเป้าหมายของ PLOs หลายข้อ เช่น PLO๔ (จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ) PLO๕ (ทักษะการคิดวิเคราะห์), และ PLO๖ (ทักษะการสื่อสาร) ควรมีการเพิ่มเติมเนื้อหาให้ครอบคลุมในช่องของความรู้และทักษะต่าง ๆ ให้เหมาะสม รวมถึงควรใช้ Action verbs ให้ตรงตามเกณฑ์ของกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๓. การบูรณาการรายวิชาทฤษฎีกับรายวิชาปฏิบัติควรมีการอธิบายรูปแบบการจัดตารางเรียนให้ชัดเจนว่ารายวิชาทฤษฎีและรายวิชาปฏิบัติมีการจัดตารางให้สัมพันธ์กันหรือไม่ เช่น การจัดการเรียนการสอนในวันเดียวกัน เพื่อให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้และการฝึกปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ควรชี้แจงลักษณะของวิชาปฏิบัติว่าการมีการบรรยายทฤษฎีสั้น ๆ ควบคู่กับการฝึกปฏิบัติหรือไม่ ทั้งนี้ แม้จะอยู่ภายใต้ข้อจำกัดจากสภาวิชาชีพที่กำหนดให้แยกหน่วยกิตระหว่างทฤษฎีกับปฏิบัติ แต่สามารถจัดทำภาคผนวกแสดงความสอดคล้องระหว่างข้อกำหนดของสภาวิชาชีพกับรายวิชาของหลักสูตร เพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนแก่ผู้ประเมิน

๔. การพัฒนาเนื้อหาให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ควรมีการเพิ่มหรือขยายขอบเขตของเนื้อหาเกี่ยวกับ Internet of Things (IoT), ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และพลังงานทดแทน ให้ปรากฏชัดในทั้ง PLOs และคำอธิบายรายวิชา แม้ว่าในปัจจุบันจะมีการกล่าวถึงเนื้อหาเหล่านี้ในบางส่วน แต่ยังไม่สะท้อนถึงความเป็นจุดเด่นของหลักสูตรอย่างชัดเจน การปรับปรุงส่วนนี้จะช่วยสร้างภาพลักษณ์และจุดแข็งให้แก่หลักสูตร อีกทั้งควรพิจารณารวมเนื้อหาที่เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์พลังงาน เช่น การวิเคราะห์ต้นทุนและจุดคุ้มทุนของระบบพลังงาน เข้ามาในคำอธิบายรายวิชาให้ชัดเจน และทำให้เชื่อมโยงกับ PLOs ได้โดยตรง

๕. การพัฒนาความสามารถด้านผู้ประกอบการและการคิดเชิงออกแบบควรพิจารณาเพิ่มเติมรายวิชาหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมแนวคิดด้านการเป็นผู้ประกอบการ และการคิดเชิงออกแบบ เพื่อสนับสนุนการบรรลุผลลัพธ์ของ PLO๓ และ PLO๔ ที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์และจริยธรรม หากพบว่ารายวิชาดังกล่าวอยู่ในกลุ่มรายวิชาเลือก และหลักสูตรเห็นว่าเป็นประเด็นสำคัญ ควรพิจารณาเปลี่ยนเป็นรายวิชาเอกบังคับ ทั้งนี้สภาวิชาชีพไม่จำกัดจำนวนรายวิชาเอกบังคับ จึงสามารถปรับได้ตามความเหมาะสม

๖. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและการวัดผลลัพธ์ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น โครงการวิศวกรรม การประกวดนวัตกรรม หรือกิจกรรมบริการวิชาการ ที่บังคับให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมการบรรลุ PLOs และ YLOs อย่างชัดเจน พร้อมทั้งจัดทำตัวชี้วัด วิธีการวัด และเก็บหลักฐานประกอบการประเมินผลให้ครบถ้วน

๗. การพัฒนาความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมและเครือข่ายวิชาชีพหลักสูตรควรเพิ่มความร่วมมือกับสถานประกอบการและสมาคมวิชาชีพ เช่น IEEE, ECTI และ EENET โดยหากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ อาจเลือกสมาคมที่มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า ทั้งนี้ควรสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อจัดหางานวิจัยหรือโครงการที่ตอบสนอง pain points ขององค์กร เช่น การไฟฟ้าภูมิภาค ซึ่งมีทุนวิจัยและความประสงค์จะทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา หากหลักสูตรสามารถพัฒนาโจทย์วิจัยที่ตอบสนองความต้องการขององค์กรเหล่านี้ได้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาอย่างยั่งยืน

๘. การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในระดับสากลหากหลักสูตรมีแผนส่งนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนหรือฝึกงานในต่างประเทศ ควรมีการเตรียมความพร้อมด้านภาษาและการใช้ชีวิตในต่างวัฒนธรรม เช่น การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนพื้นฐาน การเสริมหลักสูตรด้าน Soft skills และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ระหว่างประเทศ

๙. การสอบมาตรฐานวิชาชีพและศูนย์ทดสอบฝีมือแรงงานควรระบุให้ชัดเจนว่านักศึกษาทุกคนต้องเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เช่น การสอบช่างไฟฟ้า ณ ศูนย์ทดสอบของคณะเทคโนโลยี หรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรอง เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีใบรับรองวิชาชีพที่สามารถนำไปใช้ได้จริง

๑๐. การจัดลำดับรายชื่อผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรจัดลำดับผู้รับผิดชอบหลักสูตรโดยให้อาจารย์ที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ หรือสำเร็จการศึกษาตรงตามสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าอยู่ในลำดับต้น เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับหลักสูตร และสอดคล้องกับข้อกำหนดของสภาวิชาชีพ

๑๑. การตรวจสอบความถูกต้องของตัวสะกดและการใช้ภาษาควรตรวจสอบความถูกต้องของตัวสะกดในเอกสารหลักสูตรทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า “stakeholder” ที่สะกดผิด และคำอื่น ๆ ที่อาจพิมพ์ผิดหรือใช้รูปแบบไม่เป็นทางการ ควรแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาการ

มติที่ประชุม เห็นชอบหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ให้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการ และนำเสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

๕.๒.๑.๒ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี

สารสนเทศ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙

อาจารย์ขวัญชัย สุขแสน นำเสนอ หลักสูตร

วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ตามมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ จากการวิเคราะห์ความต้องการของ stakeholders ได้ผลลัพธ์ การเรียนรู้ ประกอบด้วย PLO๑ อธิบายหลักการพื้นฐานของเทคโนโลยีสารสนเทศด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ระบบเครือข่ายการจัดการข้อมูล และหลักการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ PLO๒ ประยุกต์ใช้ความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาแนวทางการ ทำงานในบริบทที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศได้ PLO๓ ปฏิบัติงานโดยใช้เครื่องมือทางด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศตามสถานการณ์ที่กำหนด PLO๔ ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณทางวิชาชีพ ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านความซื่อสัตย์ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม PLO๕ ทำงานเป็นทีมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อ่อนน้อม อดทน คิดริเริ่มสร้างสรรค์และคิดอย่างเป็นระบบ แสวงหาความรู้ และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑๒๑ หน่วยกิต ซึ่งได้มีการแบ่งโครงสร้างหลักสูตรเป็น ๓ หมวดวิชา สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้แก่ ๑)หมวดวิชาศึกษาทั่วไปจำนวน ๒๔ หน่วยกิต แบ่งเป็น วิชาบังคับ ๑๕ หน่วยกิต และวิชาเลือก ๙ หน่วยกิต ๒)หมวดวิชาเฉพาะ จำนวน ๙๑ หน่วยกิต แบ่งเป็น วิชาเอกบังคับ ๖๑ หน่วยกิต วิชาเลือก ๒๑ หน่วยกิต ซึ่งในวิชาเอก เลือกประกอบไปด้วย ๒ กลุ่มย่อยได้แก่วิชาเอกเลือก ๑๒ หน่วยกิต (ประกอบด้วย วิชาด้านเทคโนโลยี ธุรกิจดิจิทัล การพัฒนาซอฟต์แวร์แบบฟูลสแต็ก วิทยาการข้อมูลเชิงประยุกต์ ความมั่นคงปลอดภัย ไซเบอร์ การออกแบบและการจัดการซอฟต์แวร์ และการทดสอบระบบซอฟต์แวร์) วิชาเลือกเพิ่ม ๙ หน่วยกิต และวิชาโครงการนักศึกษา/สหกิจศึกษา ๙ หน่วยกิต ๓)หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวน ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

กรรมการสภาวิชาการมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. การพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) และผลลัพธ์การเรียนรู้รายปี (YLOs) คณะกรรมการเสนอแนะให้ปรับปรุงการเขียน PLOs และ YLOs ให้มีความชัดเจนและสะท้อน ระดับการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยควรใช้คำกริยาเชิงพฤติกรรม (Action verbs) ที่สามารถวัดผลได้ เช่น ออกแบบ พัฒนา คิดริเริ่ม และสร้างสรรค์ พร้อมทั้งจัดลำดับ YLOs ให้สะท้อนพัฒนาการของ ผู้เรียนจากการเข้าใจสู่การวิเคราะห์ ประยุกต์ และสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ ควรตรวจสอบ ให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและแผนการประเมินผล โดยเฉพาะเนื้อหาในหน้า ๑๒-๑๓ และควรใช้คำว่า PLOs และ YLOs ให้เป็นรูปพหูพจน์เมื่อไม่ระบุหมายเลขรายการ

๒. การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้และการกำหนดตัวชี้วัดคณะกรรมการแนะนำให้ แยกความแตกต่างระหว่างเครื่องมือประเมินผล (เช่น แบบทดสอบ แบบฝึกหัด) กับตัวชี้วัดผลลัพธ์ การเรียนรู้ที่แท้จริง เช่น โปรแกรมที่สร้างขึ้น ระบบสารสนเทศ โครงการ ซึ่งสะท้อนทักษะและ สมรรถนะของผู้เรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น (หน้า ๑๓)

๓. ความเชื่อมโยงของรายวิชากับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร คณะกรรมการตั้ง ข้อสังเกตว่า รายวิชาในกลุ่มวิชาเลือกมีความแตกต่างกัน ในระดับสมรรถนะที่ผลักดัน PLOs เช่น

ในหน้า ๕๓ พบว่า รายวิชา Block chain for Business ผลักดันเพียง PLO๒ และ PLO๓ ขณะที่บางวิชา เช่น IT๒๓๓๘ การออกแบบและพัฒนาสื่อดิจิทัล, IT๒๓๓๙ การออกแบบและสร้างอินโฟกราฟฟิกเบื้องต้น และ IT๒๓๔๒ ศิลปะดิจิทัลและเทคนิคการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ ไม่ได้ผลักดัน PLO๒ เลย จึงควรตรวจสอบให้แน่ใจว่ารายวิชาในแต่ละกลุ่มสามารถสนับสนุน PLOs ได้อย่างครอบคลุมและเท่าเทียมกัน (หน้า ๘๗)

๔. การจัดกลุ่มวิชาเลือกและความเป็นไปได้ในการเปิดการเรียนการสอนแม่หลักสูตร จัดกลุ่มวิชาเลือกได้หลากหลายจำนวน ๖ กลุ่ม ซึ่งถือเป็นจุดเด่น แต่คณะกรรมการเสนอให้พิจารณาความเป็นไปได้ของการเปิดรายวิชาในแต่ละกลุ่มให้ครอบคลุมนักศึกษาทั้งหมด เนื่องจากมีนักศึกษาเพียงประมาณ ๔๐ คนต่อรุ่น ทั้งนี้ ทางหลักสูตรได้ชี้แจงว่าจะดำเนินการหยั่งเสียงนักศึกษาในชั้นปีที่ ๒ ภาคปลายก่อนการเปิดรายวิชาในปีที่ ๓ เพื่อเลือกเปิดเฉพาะกลุ่มที่มีผู้เรียนมาก โดยทั่วไปสามารถเปิดได้ประมาณ ๒-๓ กลุ่มเท่านั้น

๕. การสร้างจุดเด่นของหลักสูตรจากความต้องการของ Stakeholders คณะกรรมการเสนอให้พิจารณาสร้างจุดเด่นให้หลักสูตร โดยนำหนึ่งในกลุ่มวิชาเลือก เช่น กลุ่มด้าน Cyber Security ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและ Stakeholders เป็นกลุ่มวิชาเอกบังคับหรือเพิ่ม PLOs ที่เน้นสมรรถนะด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ชัดเจนของหลักสูตร และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะเฉพาะทางที่ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

๖. ความสอดคล้องของ PLOs, YLOs, รายวิชา และตาราง KSEC มีข้อเสนอให้หลักสูตรทบทวนและปรับปรุงตาราง KSEC (หน้า ๙๒-๙๓) ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากรายวิชา ตัวอย่างเช่น PLO๑ ที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมและจริยธรรม ควรปรากฏในทุกองค์ประกอบของ KSEC นอกจากนี้ควรอ้างอิงข้อมูลที่มีอยู่ในสไลด์นำเสนอเพื่อเพิ่มเติมในตาราง KSEC ให้ครบถ้วน

๗. การพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นและความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก คณะกรรมการแนะนำให้รายวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ เช่น IT๒๓๑๖ การทดสอบการเจาะระบบ (หน้า ๕๙) และ IT๒๓๓๕ การวิเคราะห์ภัยคุกคามและนิติวิทยาศาสตร์ดิจิทัล (หน้า ๖๘) มาพัฒนาต่อยอดเป็นหลักสูตรอบรมระยะสั้น (Short Course) หรือหลักสูตร Microcredential โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก เช่น สถาบันพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ETDA) หรือบริษัทผู้ให้บริการเทคโนโลยีความปลอดภัย เช่น Fortinet เข้ามาร่วมสอนหรือพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน

๘. หน้า ๔๕ พบว่า มีรายวิชาภาษาอังกฤษ ๒ รายวิชาที่ต้องปรับปรุงรหัสวิชาและคำอธิบายให้สอดคล้องสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ปรับปรุงก่อนเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

๙. ควรระบุ Stakeholders ให้มีความชัดเจน เช่น โรงพยาบาลที่เคยประสบปัญหา ด้าน Cyber Security บริษัทซอฟต์แวร์แฮต หรือหน่วยงานที่มีฝ่าย IT รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากศิษย์เก่า หัวหน้างาน และการนิเทศสหกิจศึกษา นอกจากนี้ควรพัฒนาความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ เช่น ETDA เพื่อร่วมพัฒนาหลักสูตรหรือจัดกิจกรรมฝึกอบรม การฝึกงาน และการวิจัยร่วม

๑๐. ขอให้พิจารณาการเรียงเรียงถ้อยคำใน PLOs และ YLOs ให้สะท้อนเป้าหมายการเรียนรู้และระดับสมรรถนะได้อย่างชัดเจน ตรวจสอบความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่นักศึกษาทำจริง

ในรายวิชา (เช่น การพัฒนาแอปพลิเคชัน การออกแบบระบบ การเขียนโปรแกรม) กับสิ่งที่ระบุไว้ใน PLOs, YLOs และตารางแสดงหลักฐานการประเมินผล ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าสอบใบรับรองวิชาชีพ (Professional Certificate) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น CISCO, Fortinet และ EarthSoft เพื่อยกระดับสมรรถนะของผู้เรียนและสร้างความได้เปรียบในการประกอบอาชีพ

มติที่ประชุม เห็นชอบ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ให้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการ และนำเสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

๕.๒.๑.๓ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙

อาจารย์ชัยมงคล ศิริวารินทร์ นำเสนอ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ จากการวิเคราะห์ความต้องการของ stakeholders ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย PLO๑ สามารถอธิบายแนวคิด ทฤษฎี และหลักการทางรัฐประศาสนศาสตร์ได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับหลักวิชาการ PLO๒ สามารถประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎี และหลักการทางรัฐประศาสนศาสตร์ในการจัดการกับปัญหาสถานการณ์ทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และบริบทของชุมชนท้องถิ่นได้ PLO๓ สามารถวิเคราะห์ปรากฏการณ์ร่วมสมัยโดยใช้องค์ความรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์ผ่านกระบวนการวิจัยและเสนอแนวทางหรือข้อเสนอเชิงนโยบายที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมและชุมชนท้องถิ่นได้ PLO๔ สามารถแสดงออกถึงคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน PLO๕ สามารถแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน PLO๖ สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในบริบทที่หลากหลายได้ PLO๗ สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสืบค้นระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการทำงานการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์บนพื้นฐานของเหตุผลและข้อมูลเชิงประจักษ์ PLO๘ สามารถทำงานร่วมกับชุมชนท้องถิ่น เพื่อระบุปัญหา วางแผนและดำเนินกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการได้ PLO๙ สามารถแสดงออกถึงภาวะผู้นำการตัดสินใจที่ดี และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑๒๑ หน่วยกิต ซึ่งได้มีการแบ่งโครงสร้างหลักสูตรเป็น ๓ หมวดวิชา สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้แก่ ๑)หมวดวิชาศึกษาทั่วไปจำนวน ๒๔ หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาบังคับ ๑๕ หน่วยกิต และ วิชาเลือก ๙ หน่วยกิต ๒)หมวดวิชาเฉพาะด้าน จำนวน ๙๑ หน่วยกิต แบ่งเป็น วิชาเอกบังคับ ๖๑ หน่วยกิต และวิชาเอกเลือก ๓๐ หน่วยกิต ๓)หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวน ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

กรรมการสภาวิชาการมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ทบทวนการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของบัณฑิต (PLOs) โดยเน้นการปรับสมดุลระหว่างคุณลักษณะทั่วไป (Generic) และคุณลักษณะเฉพาะทางวิชาชีพ (Specific) จากการตรวจสอบพบว่า PLOs ส่วนใหญ่กำหนดเป็นลักษณะทั่วไป ไม่พบความเฉพาะเจาะจงที่สามารถสะท้อนสมรรถนะของบัณฑิตในสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ได้อย่างชัดเจน แม้ว่า AUN-QA จะมีได้ระบุจำนวนข้อของ PLOs ที่ต้องมีอย่างชัดเจน การพัฒนา PLOs ควรพิจารณาให้สอดคล้องกับข้อ ๒.๒ ของเอกสารหลักสูตร และควรสะท้อนภาพรวมของสมรรถนะบัณฑิต โดยอ้างอิงจากอาชีพที่บัณฑิตสามารถประกอบได้จริง ทั้งนี้ ผู้ทรงเสนอแนะให้พิจารณาจัดกลุ่มผลลัพธ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสาระสำคัญของสาขาวิชา เช่น ธรรมาภิบาล การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การคลัง การบริหารองค์กร ฯลฯ โดยไม่ควรจัดทำ PLOs ที่มีลักษณะเป็นรายการเนื้อหาแบบย่อยมากเกินไป หรือใกล้เคียงกับ Course Learning Outcomes (CLO) ซึ่งควรอยู่ในระดับรายวิชาแทน และควรใช้ข้อมูลจากการสอบถามผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) รวมถึงแนวทางที่สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยกำหนดไว้เป็นข้อมูลประกอบการออกแบบ PLOs และควรตรวจสอบว่า PLOs ที่กำหนดไว้สามารถสะท้อนความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตได้อย่างแท้จริง เช่น กำหนดให้มีสมรรถนะด้านการวางแผน จัดการ หรือความสามารถเฉพาะตามลักษณะของงานด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ทั้งในเชิงองค์ความรู้ ทักษะปฏิบัติ และเจตคติ

๒. ควรมีการตรวจสอบความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ของบัณฑิตกับรายวิชาต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ และพบว่ารายวิชา PA๐๑๔๐๑ “การศึกษานิเทศทางรัฐประศาสนศาสตร์” ที่ปรากฏในหน้า ๕๔ ของหลักสูตร มีลักษณะชื่อและแนวทางการจัดการเรียนรู้ใกล้เคียงกับรูปแบบ Independent Study (IS) ในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งอาจไม่เหมาะสมกับระดับปริญญาตรี จึงควรพิจารณาเปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เหมาะสม เช่น “วิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์” นอกจากนี้ ควรทบทวนให้ CLOs ของแต่ละรายวิชาสามารถสะท้อนและตอบสนองต่อ PLOs ที่กำหนดไว้ และควรมีการจัดกลุ่มรายวิชาให้ชัดเจน เช่น กลุ่มธรรมาภิบาล กลุ่มความเป็นผู้นำ กลุ่มนโยบายสาธารณะ เป็นต้น

๓. ปรับการใส่วรรณยุกต์ในคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้อง เช่น การใช้ comma (,) หรือ semicolon (;) เนื่องจากส่งผลต่อความเข้าใจของผู้เรียนและผู้ประเมิน ควรปรับปรุงให้มีความถูกต้องตามหลักภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ

๔. ควรเพิ่มหรือเน้นย้ำเนื้อหาสำคัญที่เป็นหัวใจของสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ เช่น “ธรรมาภิบาล” หรือ “การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี” ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ยังไม่ปรากฏชัดเจนในรายวิชาหลัก และควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับ “รัฐบาลดิจิทัล” ซึ่งในปัจจุบันปรากฏอยู่ในการเปลี่ยนผ่านองค์กรสู่ดิจิทัลเท่านั้น

๕. การจัดกลุ่มรายวิชาและการเพิ่มเนื้อหาเฉพาะด้านกฎหมาย ควรให้มีความชัดเจน และพิจารณาเพิ่มรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่สำคัญต่อการปฏิบัติงานในภาครัฐ เช่น กฎหมายการจัดซื้อจัดจ้างและระเบียบพัสดุ การเบิกจ่ายงบประมาณ กฎหมายการเมืองและการปกครอง

ควรเปลี่ยนชื่อรายวิชาให้สะท้อนเนื้อหาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น “การเมืองการปกครองและวิถีพิจารณาทางปกครอง” รวมถึงควรเพิ่มคำอธิบายเนื้อหาของรายวิชาเกี่ยวกับกฎหมายอิเล็กทรอนิกส์ กฎหมายอาญากรรม เทคโนโลยี และเศรษฐกิจให้ชัดเจนขึ้น

๖. การบูรณาการประสบการณ์ภาคสนามและความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ควรบูรณาการประสบการณ์จากภาคสนามและกรณีศึกษาที่มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมจริง โดยเฉพาะกรณีจังหวัดที่ได้รับรางวัลองค์กรเลิศรณด้านบริการภาครัฐ ซึ่งมีอาจารย์ของหลักสูตรเข้าร่วมพัฒนาแนวทางการบริหารราชการภาครัฐแบบมีส่วนร่วม การนำกรณีดังกล่าวเข้ามาในหลักสูตรจะเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคทฤษฎีกับการปฏิบัติจริง และแสดงถึงความเข้มแข็งของเครือข่ายในสาขารัฐประศาสนศาสตร์

๗. ให้พิจารณาปรับแผนการศึกษาให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายใน ๓ ปีครึ่ง โดยยังคงคุณภาพของหลักสูตรและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ควรออกแบบให้มีลำดับรายวิชาที่เหมาะสมตามระดับชั้นปี

๘. ควรตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน เช่น ข้อมูลวุฒิการศึกษาของอาจารย์ในหน้า ๑๑๓

มติที่ประชุม เห็นชอบ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๘ ให้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการสภาวิชาการ และนำเสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

๕.๒.๑.๔ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา

ศิลปะการแสดง หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๔

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นริศรา อินทร์แจ้ง นำเสนอ หลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดงหลักสูตร หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๔ ปรับจาก หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดงหลักสูตร หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๔ ตามมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ จากการวิเคราะห์ความต้องการของ stakeholders ได้ผลลัพธ์ การเรียนรู้ ประกอบด้วย PLO๑ อธิบายประวัติความเป็นมาของศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านอีสาน นาฏศิลป์ร่วมสมัยได้ถูกต้อง PLO๒ ใช้เทคโนโลยีร่วมกับศิลปะการแสดง เพื่อให้ได้องค์ความรู้ด้านศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ที่ตรงตามความต้องการของชุมชนสังคม PLO๓ บูรณาการศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านอีสาน นาฏศิลป์ร่วมสมัยเข้ากับประเพณี วัฒนธรรม พิธีกรรม ความเชื่อ และภูมิปัญญาในท้องถิ่นได้ PLO๔ สร้างสรรค์การแสดงด้านนาฏศิลป์ ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้านอีสาน นาฏศิลป์ร่วมสมัยจากประเพณีวัฒนธรรม พิธีกรรม ความเชื่อ ภูมิปัญญา ในท้องถิ่น พร้อมทั้งนำเสนอเป็นภาษาที่สองได้อย่างเหมาะสม PLO๕ มีคุณธรรม มีจริยธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม และชุมชน อันเกิดจากการสร้างสรรค์ผลงาน PLO๖ มีจิตอาสาและ ทำงานร่วมกับท้องถิ่น ชุมชน ในการดูแลรักษาและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น มีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑๓๐ หน่วยกิต ซึ่งได้มีการแบ่งโครงสร้างหลักสูตรเป็น ๓ หมวดวิชา สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนี้ ๑)หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๒๔ หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาบังคับ ๑๕ หน่วยกิต และวิชาเลือก ๙ หน่วยกิต ๒)หมวดวิชาเฉพาะด้าน จำนวน ๑๐๐ หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาเอกบังคับ ๗๐ หน่วยกิต และวิชาเอกเลือก ๓๐ หน่วยกิต ๓)หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวน ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

กรรมการสภาวิชาการมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ปรับคำอธิบายรายวิชาและชื่อรายวิชา “รำหน้าพาทย์” เป็น “รำเพลงหน้า พาทย์” เพื่อให้สอดคล้องกับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิของกรมศิลปากร และให้สอดคล้องกับ ขนบธรรมเนียมทางด้านนาฏศิลป์ที่ถูกต้อง โดยอาจกำหนดเพิ่มเติมในคำอธิบายรายวิชาว่าต้องมีการ ใช้เพลงหน้าพาทย์อย่างน้อย ๒-๓ เพลง พร้อมทั้งเสนอให้ระบุองค์ประกอบของรายวิชาให้ชัดเจน เช่น การฝึกทำรำประดิษฐ์ การประเมินการแสดงจริง และการใช้เกณฑ์ประเมินในด้านเจตคติ ความรู้ และ ความคิดสร้างสรรค์

๒. การจัดกลุ่มรายวิชาให้ชัดเจนและครอบคลุม เสนอให้นำรายวิชาที่มีเนื้อหา สอดคล้องกันมาจัดกลุ่มใหม่ เช่น กลุ่มวิชานาฏศิลป์ กลุ่มวิชาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ กลุ่มวิชา เทคโนโลยีการผลิตและการแสดง กลุ่มวิชาการจัดการและนวัตกรรม กลุ่มวิชาสร้างเสริมความรู้และ ทักษะอาชีพ กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์ และกลุ่มวิชาเพิ่มเติม เพื่อสะท้อนโครงสร้างของหลักสูตรอย่าง สมดุล และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย

๓. การพิจารณาปรับปรุงผลลัพธ์การเรียนรู้ของบัณฑิต (PLOs) ควรปรับภาษาของ PLO ข้อที่ ๕ และ ๖ ให้มีลักษณะเป็น “Action verb” เพิ่มคำว่า “แสดงออกถึงการมีคุณธรรมและ

จิตอาสา” เป็นต้น นอกจากนี้ ควรมีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยอย่างชัดเจน เนื่องจากหลักสูตรมีรายวิชาทั้งด้านการวิจัยและการสร้างสรรค์ผลงาน

๔. ความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชา (CLOs) กับผลลัพธ์ระดับหลักสูตร (PLOs) เสนอให้พิจารณาทบทวนและปรับการเขียนตัวชี้วัดและหลักฐานที่แสดงถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (YLOs) ให้ชัดเจนขึ้น โดยให้ระบุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ผลงานสร้างสรรค์จากการเรียนรายวิชาใด หรือกิจกรรมการแสดงผลที่สามารถประเมินผลได้และให้สอดคล้องกับการออกแบบหลักสูตรตามแนวทาง Outcome-Based Education Curriculum (OBEC)

๕. เสนอให้พิจารณาเพิ่มเติมหรือนำเนื้อหาด้านนาฏศิลป์ร่วมสมัยหรือการผสมผสานศิลปะการแสดงไทยกับสากล เช่น การผสมผสานโนไทยกับบัลเลต์ เพื่อเพิ่มความกว้างของศาสตร์และตอบสนองต่อการแข่งขันในระดับนานาชาติ

๖. การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในหลักสูตร เสนอให้ทบทวนความสม่ำเสมอของการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะคำว่า “ศิลปะการแสดง” และ “นาฏศิลป์” ที่บางครั้งใช้ว่า “Performance Art” และบางครั้งใช้ “Dance Performance” ซึ่งควรเลือกใช้คำที่เหมาะสมและสม่ำเสมอ พร้อมทั้งปรับชื่อวิชาให้เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นทางการ

๗. หน้า ๓๙ รายวิชา PF๐๑๑๐๗ เทคโนโลยีเพื่อการแสดงนาฏศิลป์ ควรเพิ่มเติมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การใช้แสง สี เสียง ม่านน้ำ และเทคโนโลยี AI เพื่อเสริมทักษะด้านการจัดการแสดงให้กับนักศึกษาอย่างรอบด้านและทันสมัย

๘. หน้า ๔๐ ควรขยายขอบเขตของรายวิชา PF๐๑๒๑๒ “นาฏศิลป์พื้นเมืองอุดรธานี” ให้เนื้อหาครอบคลุมถึงนาฏศิลป์พื้นเมืองในภูมิภาคอีสาน เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ เปรียบเทียบ และพัฒนาศิลปะพื้นถิ่นในบริบทที่หลากหลาย

๙. หน้า ๒๕ รายวิชาเลือกเสรีและวิชาเอกเลือก ควรระบุในส่วนของรายวิชาเลือกเสรีว่า “เลือกเรียนในรายวิชาที่เปิดสอนโดยมหาวิทยาลัย” และในส่วนของรายวิชาเอกเลือกให้เพิ่มข้อความว่า “เลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต” เพื่อให้ผู้ที่ศึกษาหลักสูตรเข้าใจโครงสร้างได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๑๐. ในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบหรือสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้ให้นักศึกษาตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปกป้องผลงานของตนในอนาคต

๑๑. ควรระบุอาชีพ “ผู้จัดอีเวนต์” เป็นทางเลือกของบัณฑิต เนื่องจากมีทักษะการจัดแสดงและการนำเสนอที่สามารถต่อยอดในอุตสาหกรรมอีเวนต์ได้ พร้อมแนะนำให้พิจารณาเพิ่มรายวิชาเลือกเกี่ยวกับการจัดอีเวนต์หรือสตอรี่เทลลิง

๑๒. หน้า ๑๕ การระบุผลลัพธ์ของรายวิชาในแต่ละปีการศึกษา ควรระบุให้ชัดเจน เช่น นักศึกษาจะได้เรียนรู้การรำเพลงหน้าพาทย์ในปีใด เรียนรู้การประดิษฐ์นาฏศิลป์ในปีใด เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าและลำดับความเชี่ยวชาญตามปีการศึกษา

๑๓. ปรับคำอธิบายรายวิชาให้มีความชัดเจนในภาคผนวก โดยเฉพาะในส่วนของ “โครงการปรับปรุงหลักสูตร” เพื่อให้สะท้อนถึงการปรับเปลี่ยนตามเกณฑ์ Outcome-Based Education และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง

มติที่ประชุม เห็นชอบ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดง หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ให้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการ และนำเสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

๕.๒.๑.๕ หลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรยาพร เทพศรีเมือง นำเสนอ หลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ จากการวิเคราะห์ความต้องการของ stakeholders ได้ผลลัพธ์ การเรียนรู้ ประกอบด้วย PLO๑ ประยุกต์ความรู้วิชาชีพครูที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน บทบาทหน้าที่ครู การเปลี่ยนแปลงของสังคมและท้องถิ่น พลวัตของสังคมพหุวัฒนธรรม การคิดเชิงนวัตกรรม การบูรณาการศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม รักษาท้องถิ่น และเนื้อหาของสาขาวิชาเอกที่สอนเพื่อปฏิบัติการทางอาชีพครูได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่คุรุสภากำหนด PLO๒ ปฏิบัติตนตามคุณลักษณะความเป็นครู ความอดทน สู้งาน เป็นวิศวกรสังคม ปรับตัวได้ทุกสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในสังคมพหุวัฒนธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่ผู้เรียนและสังคมไทย PLO๓ ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมหรือชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น อันจะนำมาซึ่งความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดความสำเร็จ เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนด PLO๔ ประยุกต์ใช้ความรู้และบูรณาการศาสตร์ภาษาไทยในการจัดการเรียนการสอนได้ PLO๕ ออกแบบและจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ศาสตร์ภาษาไทยกับการจัดการเรียนรู้การวิจัยการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยตอบสนองความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น PLO๖ สื่อสารและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ เป็นผู้รักษามรดกวัฒนธรรมไทยและเป็นแบบอย่างที่ดี มีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑๓๐ หน่วยกิต ซึ่งได้มีการแบ่งโครงสร้างหลักสูตรเป็น ๓ หมวดวิชา สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้แก่ ๑)หมวดการศึกษาทั่วไป จำนวน ๒๔ หน่วยกิต ๒)หมวดวิชาเฉพาะด้าน จำนวน ไม่น้อยกว่า ๑๐๒ หน่วยกิต ประกอบไปด้วย ๒ กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาชีพครู ไม่น้อยกว่า ๔๒ หน่วยกิต แบ่งเป็น วิชาชีพครูบังคับ ๒๗ หน่วยกิต และวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ๑๕ หน่วยกิต และกลุ่มวิชาเอก ไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต แบ่งเป็น วิชาเอกบังคับ ๔๕ หน่วยกิต และวิชาเอกเลือก ๑๕ หน่วยกิต ๓)หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวนไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

กรรมการสภาวิชาการมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. การพัฒนาอาจารย์และการอบรมตามมาตรฐาน PFS ในส่วนของการพัฒนาอาจารย์ผู้สอน ควรมีการเน้นให้อาจารย์ทุกท่านได้รับการอบรมและมีใบรับรองตามมาตรฐาน Professional Framework Standards (PFS) โดยปัจจุบันมีอาจารย์บางส่วนได้รับการอบรมแล้ว และคณะกำลังวางแผนจัดอบรมเพิ่มเติมโดยเร็ว เพื่อให้ครบถ้วนและสามารถยื่นขอรับใบรับรองกับคุรุสภาได้ทันที ควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น UDH เพื่อกำหนดมาตรฐานและส่งเสริมการเข้าร่วมอบรมของอาจารย์ทุกคน รวมทั้งชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจความสำคัญของมาตรฐาน PFS ในวิชาชีพครูในอนาคต

๒. หน้า ๖ ควรขยายขอบเขตอาชีพของบัณฑิตสาขาภาษาไทยนอกเหนือจากการเป็นครู เช่น นักประชาสัมพันธ์ ผู้ประกาศข่าว นักจัดรายการโทรทัศน์และวิทยุ รวมถึงคอนเทนต์ครีเอเตอร์ ซึ่งล้วนต้องใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องและสละสลวย พร้อมเน้นให้พัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้ภาษาอย่างเหมาะสม เพื่อรองรับการประกอบอาชีพในภาคสื่อสารมวลชนและสื่อดิจิทัล เสนอให้เพิ่มวิชานิตเทศศาสตร์ เช่น Storytelling เพื่อเสริมทักษะการเล่าเรื่องและการสื่อสารที่จะช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการสอนและอาชีพอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. หน้า ๖๐ ควรปรับชื่อวิชา “การเขียนเชิงสร้างสรรค์” เป็น “การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการประชาสัมพันธ์” เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นสำหรับนักประชาสัมพันธ์ นักจัดรายการ และคอนเทนต์ครีเอเตอร์ โดยเน้นให้นักศึกษาได้สร้างผลงานจริง เช่น คอนเทนต์สั้นสำหรับสอนภาษาไทยในแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและตอบโจทย์การใช้งานจริง

๔. การปรับคำอธิบายรายวิชาและการใช้ภาษาอังกฤษ (หน้า ๕๐, ๕๕, ๖๓) ให้มีสอดคล้องกันและบางส่วนใช้คำกริยาเป็นประโยคขึ้นต้น ควรปรับเป็นนามวลี เพื่อความกระชับและเหมาะสม เช่น เปลี่ยนจาก “วิเคราะห์” เป็น “หลักการวิเคราะห์” พร้อมทั้งทบทวนการสะกดคำศัพท์เฉพาะ เช่น “พุทธิพิสัย” ให้ถูกต้องตามมาตรฐานทางวิชาการ นอกจากนี้ ควรตรวจสอบการใช้รูปพหูพจน์ในชื่อวิชาภาษาอังกฤษ เช่น “teacher” และ “teachers” ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและเหมาะสมกับการใช้งานทางวิชาการ

๕. หน้า ๑๙- ๒๓ ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรควรปรับปรุงให้มีชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยการเพิ่มคำว่า “จรรยาบรรณวิชาชีพครู” ใน PLO๑ เพื่อสะท้อนบทบาทด้านจริยธรรมของบัณฑิตครู พิจารณาเสริมบทบาท “วิศวกรสังคม” ใน PLO๒ และตรวจสอบว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรสนับสนุนบทบาทนี้ได้หรือไม่ ใช้คำว่า “บูรณาการ” แทน “ประยุกต์ใช้” ใน PLO๔ เพื่อแสดงถึงการประเมินผลในระดับที่สูงกว่า แยกแยะ PLOs ระหว่าง specific และ generic อย่างชัดเจน และตัดคำที่ซ้ำซ้อนออก ทั้งนี้ ควรสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา (CLOs) และลำดับชั้นปีของนักศึกษา รวมถึงการพิจารณาให้ผลลัพธ์การเรียนรู้ในกลุ่มวิชาเฉพาะเป็นหลัก โดยลดความซ้ำซ้อนจากการรวมกลุ่มวิชาอื่น ๆ เช่น GE หรือ ED

๖. หน้าที่ ๖๐ ควรรวมรายวิชา TH๐๗๓๐๓ และ TH๐๗๓๐๖ ที่เกี่ยวกับการออกแบบการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน และเพิ่มวิชาเสริมที่เกี่ยวข้อง เช่น เทคนิคการสอนอ่านออกเขียนได้ หรือการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทย ที่ตอบสนองศตวรรษที่ ๒๑ ควรกำหนดลำดับการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น ควรเรียน TH๐๗๓๐๓ ก่อน TH๐๗๓๐๖ เพื่อเสริมความเข้าใจอย่างเป็นระบบ

๗. หน้า ๓๔ ควรระบุข้อความ “กลุ่มวิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต” เพื่อความสมบูรณ์ของหลักสูตร

๘. หน้า ๑๙ ควรระบุจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูในผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) และผลลัพธ์การประกอบอาชีพ (PEOs) อย่างชัดเจน เพื่อเน้นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตครูศาสตร์ และสร้างความชัดเจนในบทบาททางวิชาชีพ

๙. การบูรณาการทักษะการวินิจัยและแก้ไขปัญหาทักษะภาษาไทยของผู้เรียน ควรบูรณาการโครงการ “คลินิกภาษาไทย” ที่เน้นทักษะการวินิจัยความบกพร่องในการอ่านออกเขียนได้ และการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ในรายวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม

๑๐. การปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้กระชับ รัดกุม และครอบคลุม พบว่า โดยเฉพาะในรายวิชาแกนกลางของคณะ เพื่อครอบคลุมเนื้อหาและเป้าหมายการเรียนรู้ของหลักสูตรอย่างครบถ้วน

มติที่ประชุม เห็นชอบ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๙ ให้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการ และนำเสนอ สภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ

แจ้งกำหนดการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๘ ในศุกร์ที่ ๒๕ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ น.

นายอนุชิต ศรีสุนาครีว
(ผู้จัดบันทึกรายงานการประชุม)

นางสาวพัชรีย์ ทองสมบัติ
(ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม)

ดร.ปิยพร แฝ้วชำนาญ
(ผู้ตรวจรายงานการประชุม)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัฒนภรณ์ ชัยประเสริฐ
(ผู้ตรวจรายงานการประชุม)